

---

70 år av Judefientlighet i Palestina

---

*En studie av antisemitismen i Hamas politik och ideologi i
Israel- Palestinakonflikten*

En C-uppsats av:

Dennis Eriksson

Handledare: Karen Swartz Larsson

Södertörns Högskola | Institutionen för religion och samtidsstudier

Självständigt arbete, 15 HP

Religionsvetenskap III för blivande ämneslärare i gymnasieskolan

Programmet för ämneslärarutbildning med inriktning mot gymnasieskolan

Höstterminen 2018

Abstract:

Konflikten mellan Israel och Palestina har funnits närvarande sedan en lång tid tillbaka i vår historia, närmare bestämt från 1920-talet fram till idag. 1948 utropades den judiska staten Israel vilket utlöste en rad våldsamma konflikter med andra länder i Mellanösternregionen, det har också utlöst en antisemitism som fått fäste hos extremistgrupper. En sådan grupp är den islamitiska gruppen Hamas som bildades 1987 som ett resultat av de aktioner som Israel gjort kring Gaza och Västbanken, och har gjort väpnat motstånd emot Israel med sin underjordiska armé av islamister.

Syftet med denna uppsats är att undersöka hur antisemitismen framträder i gruppen Hamas stadgar, som är en form av politiskt och ideologiskt manifest, samt hur gruppen legitimerar sin antisemitism gentemot både judar som folkgrupp men också sin politik gentemot staten Israel.

Källmaterialet som jag har valt att utgå ifrån är Hamas politiska och ideologiska manifest kallat Hamas stadgar som utkom 1988. Stadgarna innehåller Hamas ideologiska och politiska ståndpunkter. Genom att använda mig av både en innehållsanalys och diskursanalys i undersökandet och granskandet av Hamas stadgar hoppas jag kunna se hur och på vilket sätt antisemitismen framträder hos Hamas samt hur de legitimerar sin antisemitism mot judar och Israel.

De resultat som har erhållits påvisar flera olika aspekter som först påvisar hur antisemitismen framträder i Hamas stadgar samt hur de sedan väljer att legitimera sin antisemitism gentemot judar och Israel utefter ett flertal anledningar och aspekter som kommer att delges i senare delar av uppsatsen.

Nyckelord: Judar, Palestina, Antisemitism, Hamas, Israel

Förord.

Denna uppsats är ett enskilt arbete (15 hp) på C-nivå, skriven vid Södertörns Högskola under hösten/vintern 2018. Det har varit en otroligt rolig, lärorik och intressant process att författa denna uppsats. För att ha kunnat genomföra detta har jag fått hjälp av ett flertal personer som jag nu skulle vilja rikta ett stort tack till.

Jag riktar ett stort tack till min handledare Karen Swartz Larsson som under arbetets gång funnits där och svarat på mina frågor och alltid varit positivt inställd.

Ett stort tack till Per Faxneld som trots att han inte varit min handledare, gav mig förslag som ledde in mig på detta ämne och som alltid svarat på mina frågor.

Ett stort tack till min gamla gymnasielärare i historia, Magnus Åström som hjälpte mig med tips och råd på material som jag har kunnat använda i mitt arbete.

Ett stort tack till mina föräldrar som hjälpte till med korrekturläsning och finjusteringar i mitt arbete vilket jag är oerhört tacksam över.

Södertälje 2018-12-19

Dennis Eriksson

Innehållsförteckning:

1. Inledning	5
1.1. Syfte och frågeställningar.....	6
1.2. Disposition.....	6
1.3. Avgränsning.....	7
2. Begreppsdefinitioner	7
2.1. Antisemitism.....	7
2.2. Sionism.....	7
2.3. Sion vises protokoll.....	7
2.4. Stormufti.....	8
3. Bakgrund	8
3.1. Historisk bakgrund till islamitisk antisemitism i Palestina.....	8
3.2. Historisk bakgrund kring delningen av Israel – Palestina 1948.....	10
3.3. Bakgrund till gruppen Hamas.....	11
4. Material och forskningsläge	12
4.1. Primärmaterial.....	12
4.2. Sekundärmaterial.....	12
4.3. Källkritik.....	15
4.4. Forskningsläge.....	15
5. Metod och teori	16
5.1. Metod.....	16
5.2. Teoretisk förankring – Social konstruktivism.....	16
6. Undersökning av Hamas stadgar	18
6.1. Hur framträder antisemitismen i Hamas stadgar	18
6.2. Hur legitimerar Hamas sin antisemitism mot judar och sin politik mot Israel?.....	20
7. Analys och resultat	23
7.1. Hur framträder antisemitismen i Hamas stadgar?	23
7.2. Hur legitimerar Hamas sin antisemitism mot judar och sin politik mot Israel?.....	24
8. Diskussion och slutord	27
9. Källförteckning	30
10. Bilagor	32

1. Inledning:

Som en inledning till denna uppsats kring antisemitismen hos gruppen Hamas och deras stadgar, tänkte jag berätta lite kort om varför jag fastande för detta ämne, samt hur idén till denna uppsats egentligen uppkom. Jag har alltid varit väldigt intresserad av historia i alla dess former och detta intresse fick ett stort uppsving när jag var tretton, fjorton år då vi i den skola som jag gick i högstadiet på började prata om andra världskriget i historien. Jag fastande direkt för både den militära delen av kriget, men också de människoröden som skildrades, då med judarna i fokus. Det hör till att jag utan vetskap sedan tidigare, fick reda på att jag har familjära kopplingar till andra världskriget och i synnerhet Förintelsen. Främst eftersom min farfars mamma Vladis satt inspärrad i Auschwitz under i princip hela kriget innan hon fick hjälp av Folke Bernadottes vita bussar och hamnade i Sverige. Det var på uppsamlingslägret i Mariefred som hon träffade min farfars pappa Pjotr som kommit till Sverige som desertör från Röda arméns flotta vid krigets slutskede. Efter att denna historia kommit mig till känna har det skapat ett ännu större intresse för den förföljelse som judar som folkgrupp utsatts för under människans långa historia. Där det givetvis varit till största del centrerat kring Förintelsen och andra världskriget men som succesivt utvidgats till andra delar av historien.

Med det ovannämnda i minne, var det den främsta anledningen till varför jag har fastnat kring detta ämne men hur uppkom just denna uppsatsidé? Egentligen var det i ärlighetens namn mer av en slump än ett bestämt val. I somras fick jag en bok vid namn *Hakkorset och halvmånen* som är skriven av Nichlas Sennerteg på min födelsedag. Boken handlar om de nazister som flydde till Mellanöstern och fick arbete i olika arabstaters samhällsapparater såsom exempelvis nazisten Johann von Leers i Egyptens propagandaministerium eller SS-officeren Alois Brunner i Syriens säkerhetstjänst. Framförallt då dessa fortsatte sin antisemitiska kamp mot judarna och staten Israel som bildats 1948 efter andra världskrigets slut. Det var efter att ha läst just den boken som idén till denna uppsats kom till, och några andra förslag på uppsatsämnen har sedan dess aldrig varit aktuella. Hur just gruppen Hamas blev utvald till att undersökas i denna uppsats beror på två aspekter. Först för att gruppen i sig är fientligt inställd till Israel som stat men också för att gruppen kan ses som en arvtagare till den antisemitiska kamp som den förra stormuftin Amin Haj Al-Husseini bedrev mot judarna i Palestina under större delen av 1900-talet. Främst på grund av att han var en fullfjädrad antisemit samt att han sympatiserade med nazityskland före, under och

efter världskrigsåren och var i kontakt med olika nazister från Tredje riket efter dess nederlag i kriget (Lindeborg, 2007).

Detta är de faktorer och komponenter som bidragit till idén till denna uppsats. I de nästkommande delarna kommer syftet med denna uppsats och de frågeställningar som uppsatsen ämnar försöka besvara delges. Därefter kommer uppsatsens övergripande disposition presenteras tillsammans med de avgränsningar som jag valt att tillämpa för att uppsatsen inte ska gå utanför ramarna för vad som gäller för en C-uppsats. Till sist kommer också en lista på begreppsdefinitioner som är viktiga för att förstå vissa delar av denna uppsats presenteras.

1.1. Syfte och frågeställningar:

Syftet med denna uppsats är att undersöka hur antisemitismen framträder i gruppen Hamas stadgar, som är en form av politiskt och ideologiskt manifest, samt hur gruppen legitimerar sin antisemitism gentemot både judar som folkgrupp men också i sin politik gentemot staten Israel. De frågeställningar som denna uppsats kommer att ta sin utgångspunkt i är följande:

- Hur framträder antisemitismen i Hamas stadgar?
- Hur legitimerar Hamas sin antisemitism mot judar och sin politik mot Israel i deras stadgar?

1.3. Disposition:

Efter detta inledningskapitel där inledning, syfte och frågeställningar har presenterats kommer uppsatsen att bestå av sju olika delar där del två är några begreppsdefinitioner som kan vara bra att känna till för att kunna förstå senare delar av uppsatsen. I del tre kommer bakgrund till först antisemitismen i Palestina återges, sedan bakgrunden till delningen av Israel – Palestina 1948 och till slut en bakgrund till gruppen Hamas presenteras. I del fyra kommer det material som används i uppsatsen att presenteras och behandlas. Sedan kommer del fem introducera det material som ligger till grund för denna uppsats. Därefter i del sex kommer den metod och teori som använts för att genomföra undersökningen redovisas innan själva undersökningen av antisemitism i Hamas stadgar granskas för att senare analyseras i del sju. Avslutningsvis utgörs del åtta av en diskussion och slutord kring resultaten utifrån frågeställningarna i uppsatsen.

1.4. Avgränsning:

För att denna uppsats inte ska bli alltför omfattande och överstiga det antal sidor som är tillåtna, har jag valt att enbart koncentrera mig på Hamas stadgar och på den antisemitism som eventuellt framträder i stadgarna och inte djupgående införliva det historiska händelseförloppet kring konflikten mellan Israel och Palestina både i en historisk och nutida kontext eftersom det inte motsvarar syftet med denna uppsats. Främst för att kunna behålla ett fokus på det som ämnas att undersökas med utgångspunkt i de frågeställningar som konstruerats, för att i sin tur förhoppningsvis kunna fastställa någon form av eventuella slutsatser och svar till frågeställningarna. Nästa avsnitt i uppsatsen kommer behandla ett flertal begrepp och termer som är väsentliga att förstå och känna till för nästkommande del av uppsatsen som behandlar bakgrund till antisemitismen i Mellanösternområdet.

2. Begreppsdefinitioner:

2.1. Antisemitism:

Antisemitism är en mer vetenskaplig benämning på fientlighet och negativa fördomar mot judar istället för den primitivare benämningen judehat. Dess historia som term härstammar från 1800-talet där rasforskningen hade klassificerat judarna som en ras av semitisk karaktär (SKMA, 2013).

2.2. Sionism:

Sionism är en judisk politisk och ideologisk rörelse vars strävan är att skapa en egen judisk stat i Palestina där det judiska folket skulle kunna återförenas efter att ha varit utspridda i Europa för att slippa alla pogromer som de genom historien utsatts för. (Achcar, 2010, s. 9).

2.3 Sion vises protokoll:

Sion vises protokoll är en antisemitisk, propagandaskrift som ska påvisa ett protokoll som i hemlighet förts av judiska ledare som då samlas under namnet *Sion vise* sammanträde för ett

möte. Sion vises protokoll framställer då en världskonspiration där judarna vill skapa ett judiskt världsherravälde och urholka den världsliga civilisationen, vilket då har använts av antisemiter för att legitimera sitt hat mot judar. Det bör likväl påvisas att denna hatskrift mot judar är falsk, och den har skapats av den hemliga ryska polisen 1903 för att legitimera sina egna judeförföljelser och har bevisats vara falsk upprepade gånger (SKMA, 2013).

2.4. Stormufti:

Stormufti kan förklaras som en muslimsk religiös och rättslärdd ledare som är den främsta återgivaren och uttolkaren av den muslimska lagen, och andra teologiska frågor rörande islam som religion. (Sennerteg, 2014, s. 59). I nästa del av denna uppsats kommer bakgrunden till den islamitiska antisemitismen i Palestina ur ett historiskt perspektiv delges, för att därefter återge en historisk bakgrund till delningen av Israel – Palestina 1948 innan avsnittet avslutas med en kortfattad bakgrund till gruppen Hamas.

3. Bakgrund:

3.1. Historisk bakgrund till den islamitiska antisemitismen i Palestina:

Fram till 1920-talet levde den judiska- och arabiska befolkningen någorlunda lugnt och stillsamt i Palestina. Detta förklarar utifrån en förenklad förklaring för att inte väva in information som inte är relevant för uppsatsen. Många moderata och konservativa muslimer i just Palestina välkomnade judarna utav olika anledningar. Främst på grund av att de såg den judiska invandringen som en möjlighet till modernisering, för att på det viset komma närmare Europa som redan låg före i moderniseringsprocessen. Därför blev den brittiska Balfour deklARATIONEN år 1917 välkomnad av dessa moderata muslimer eftersom den utlovade att de judar som immigrerat till Palestina skulle få stanna i en permanent bosättning i ett självständigt område (Lindeborg, 2004, s. 2). Då det brittiska imperiet efter första världskriget tagit kontroll över Palestina ökade immigrationen av judar lavinartat (Världens historia, 2013). Det fanns också de muslimer i Palestina som inte välkomnade judarnas immigration till landet. Dessa hade uppfattningen av att judarna var ett besekrat och undermåligt folk som de föraktade och som inte ansågs omfatta de

värderingar och ideal som hade sin grund i upplysningsepoken i Europa som exempelvis demokrati, lika värde och jämställdhet. (Lindeborg, 2004, s. 2). Det fanns också en fruktan hos dessa muslimska fundamentalister, att de skulle bli andraklassens medborgare i och med den ökande judiska immigrationen. Huvudpersonen i denna antisemitiska rörelse var stormuftin av Jerusalem vid namn Mohammed Amin al-Husseini som var den främsta motståndaren till den judiska kolonialiseringen i Palestina och hatade både judar och landet Israel (Sennerteg, 2014, s. 58–59).

Al-Husseini organiserade under 1920-talet paramilitära arabiska styrkor som genomförde åtskilliga förföljelser, terrorattentat, upplopp och även politiska mord på judarna i Palestina från 1920-talet fortsatte fram till 1970-talet. Även om hans inflytande succesivt minskade från 1950-talet fram tills han död 1974, och att hans betydelse i konflikten är omdiskuterad mellan olika historiker. Många av de pogromer som Stormuftin och hans styrkor utförde hade sin grund i den förfälskade och felaktiga skriften *Sion vises protokoll*, som bekräftade judarnas ondska och komplott att ta över hela Palestina eftersom han likställde att alla judar var sionister. Han gjorde även denna konflikt religiös eftersom judarna enligt al-Husseini var fiender till muslimernas heliga platser. Han förkunnade senare också att Palestina tillhörde det muslimska arvet och tvingade därför alla palestinier till att stödja hans kamp för att inte riskera sig själva (Sennerteg, 2014, s. 61–62).

I och med Adolf Hitlers nazistiska maktövertagande på 1930-talet i Tyskland skedde det en ökad invandring av judar vilket gjorde den judiska befolkningsgruppen uppgick till en tredjedel av Palestinas befolkning. Det utlöste det ”arabiska upproret” 1936–1939 som al-Husseini var involverad i och flera judar dödades. Under de år som revolten varade närmade sig al-Husseini två mäktiga allierade i form av Nazityskland och Muslimska Brödraskapet. Då båda dessa delade stormuftins hat mot judarna, även om de utgick från olika utgångspunkter. Det blev därför starten på ett samarbete där det Muslimska Brödraskapet först slöt upp bakom Stormuftin under 1930-talet. 1938–1939 instiftades ett samarbete med Nazityskland och al-Husseinis paramilitära styrkor där den sistnämnde lovade att sprida nazismens ståndpunkter och ideologi i Mellanöstern i utbyte mot tyska vapenleveranser och ekonomiskt stöd vilket sedan intensifierades drastiskt i början på

1940-talet. Främst för att Nazityskland förde en hänsynslös utrotning av judarna som dessutom omfattade att ett judiskt hem i Palestina också skulle fullständigt tillintetgöras. Detta var Hitlers enda mål i Mellanösternområdet och då blev Stormuftins antisemitiska kamp välkommen och blev på det viset en bundsförvant till Nazityskland (Sennerteg, 2014, s. 64–71).

Efter att britterna gripit in 1937 för att kväsa upproret i Palestina, då landet fortfarande var ett brittiskt mandatområde flydde al-Husseini till Beirut innan han hamnade i Bagdad. Stormuftin ville från Bagdad starta ett heligt krig mot främst judarna, men även briter men den statskupp han försökte genomföra misslyckades och han tog sin tillflykt till Nazityskland. Där befann han sig till dess sammanbrott 1945, och höll därifrån radiotal till arabiska lyssnare och manade dem till fortsatt antisemitisk kamp mot judarna och fortsatt spridning nazismen. Efter Nazitysklands sammanbrott 1945 flydde al-Husseini igen, och hamnade till slut i Egypten med hjälp av Muslimska Brödrskapet. Där fortsatte al-Husseini sin kamp och predikan om de gemensamma nämnare han tyckte fanns mellan sin islamism och antisemitism med nazismens ideologiska ståndpunkter fram till sin död 1974 (Sennerteg, 2014, s. 65–79).

3.2. Historisk bakgrund till delningen av Israel och Palestina 1948:

I och med Balfour deklARATIONEN år 1917 som lovade judarna fortsatt boende i ett eget område i Palestina, vilket skapade våldsamma konsekvenser då det fanns de araber som starkt motsatte sig detta såsom Stormuftin Haj Mohammed Amin al-Husseini som nämndes i föregående avsnitt. Det problem som uppkom i och med britternas övertagande av Palestina efter att landet varit under osmansk kontroll fram till första världskrigets slut. Britterna hade både utlovat Palestina till dels judarna och deras invandring till ett permanent bostättningsområde. Men dels också att araberna skulle få skapa ett storarabiskt rike med Damaskus som huvudstad, vilket i ett senare stadiet skulle bli problematiskt. I samma stund hade också britterna i samråd med Frankrike kommit fram till samt antagit det så kallade Sykes-Picot avtalet. Uppgårelsen utgjorde en uppdelning av Mellanösternregionen där då britterna övertagit kontrollen över Palestina, Trans Jordanien och Irak som därmed blev mandatområden under brittiskt styre. Det resulterade i att Palestina inte varken blev något hem för judarna och araberna fick inget rike, utan istället hamnade både dessa grupper under framförallt brittiska men också franska besittningar under kontroll av Nationernas

förbund, NF. Britterna försökte sedan från 1920-talet fram till 1947 medla mellan judarna och araberna där judarna vars befolkning växte kraftigt, vilket gjorde att araberna började bli oroliga över att bli i minoritet. En problematisk stämning mellan de olika folkgrupperna uppkom succesivt vilket senare kulminerade i ett stort uppror från araberna 1937 (Bergquist, 2008, s.1–2).

När andra världskriget tog slut 1945 var Storbritannien försvagat efter sitt deltagande i världskriget, och situationen i Palestina området sågs som utsiktslös då det inte såg ut att finnas någon lösning. Detta gjorde därmed att britterna drog sig ur 1947 och istället tog det nybildade FN över, och tillsatte en plan för delning av landet mellan judarna och araberna för att minska spänningarna mellan grupperna. Detta delningsförslag förkastades av den palestinska ledningen under stormuftin Haj Mohammed Amin al-Husseini, och ett inbördeskrig bröt ut 1947 som sedan stegrade sig drastiskt när de judiska styrkorna utropade staten Israel 14 maj 1948. Vilket utlöste ännu ett större krig med de omkringliggande grannstaterna strax efter utropandet av den israeliska staten. FN gick sedan in och medlade mellan de krigförande parterna där Folke Bernadotte utsågs till förhandlare mellan de stridande parterna. Han lyckades dock inte komma fram till någon långvarig vapenvila och de delningsförslag som lades fram förkastades av den israeliska premiärministern. Eftersom Negevöknen som skulle ha getts till den judiska staten enligt det ursprungliga avtalet nu erbjöds till araberna. Därmed har kriget och dess stridigheter mellan Israel och Palestina fortlöpt genom vår historia fram till idag och är fortfarande inte löst (Bergquist, 2008, s. 2–5).

3.3. Bakgrund till gruppen Hamas:

Gruppen Hamas bildades år 1987 som ett resultat av upproret gentemot den ockupation Israel gjorde på Gaza och Västbanken. Hamas är den största islamitiska, militanta organisationen i Palestina. Hamas har blivit märkt som en palestinsk terrororganisation av EU, USA och inte minst Israel medan Hamas ser sig själva som en försvarare av det palestinska folket mot den hänsynslösa ockupationsmakten Israel. Organisationen har två mål, ett kortsiktigt och ett långsiktigt där det förstnämnda är att driva ut de styrkor från Israel som tagit palestinska territorium i besittning. Främst då genom väpnade anfall på israeliska trupper och bosättare men även attacker mot civila israeler genom självmordsattentat. Hamas långsiktiga mål är att det

historiska Palestina ska bli en islamitisk stat efter att ha hamnat inom Israels gränser vid bildandet 1948. Hamas har två olika förgreningar i sin organisation där den sociala grenen som bygger infrastruktur i form av moskéer, sjukhus och skolor. Den andra förgreningen är den underjordiska armén Izzad-Din al-Qassam-brigaderna som är den militära grenen som genomfört oräkneliga självmordsattacker mot israeliska civila. Utmed tidens gång har Hamas långsamt övertagit makten i Palestina, och 2006 tog man en seger i parlamentsvalet då det folkliga stödet ökat allt mer. Främst på grund av den skadegörelse som den israeliska armén orsakat i Palestina samtidigt som det palestinska folket känt att de styrande politikerna och ledarna övergivit sitt folk vilket då Hamas med sin organisation tagit ansvar för gentemot Israel (Abu-Amr, 1993, s. 5–19).

I nästa del av uppsatsen kommer det material som har använts presenteras närmare och det kommer också ges en kort genomgång av både det primära- och sekundära materialet.

4. Material:

4.1. Primärmaterial:

Det primära material som denna uppsats har sin grund i är Hamas stadgar eller Hamas Charter på engelska, som är en form av politiskt och ideologiskt manifest som utkom 1988 och omfattar 35 artiklar. Stadgarna innehåller Hamas grundlinjer, samt ståndpunkter i deras organisation, samt utnämner Hamas till Palestinas gren av det Muslimska brödrskapet. I stadgarna finns det likväl också citeringar av muslimska religiösa texter såsom koranen för att ytterligare legitimera sin politik (Achar, 2010, s. 250). Den version som används i denna uppsats är en översatt version av Muhammad Maqdsi 1990, som är publicerad av California University press 1993 på institutet för Palestinska studier vägnar 1993.

4.2. Sekundärmaterial:

Det sekundära material som har använts i uppsatsen är huvudsakligen böcker som har anknytning till själva huvudämnet. Där jag anser att dessa kompletterar primärmaterialiet på ett tillfredställande sätt, och som bidrar med väsentlig information för att göra denna uppsats

förståelig. Det bör också påpekas att mycket av den forskning, undersökningar och litteratur som gjorts kring detta ämne var som intensivast mellan 1970-talet och 2010 och sedan minskat. Ytterligare sekundärmaterial som har använts är ett flertal artiklar som också berör uppsatsens ämne. Dessa kommer också att kortfattat delges efter att böckerna utan inbördes ordning har presenterats. Det material som har valts ut till denna uppsats ligger i ett tidsspänn mellan 2004 till 2014, för att informationen fortfarande ska vara någorlunda aktuell och inte alltför daterad, för att därmed kunna införlivas i denna uppsats. De mindre artiklarna som har använts kommer inte att ges någon närmare genomgång i detta avsnitt.

Den första boken som använts är *The arabs and the holocaust – the arab-israeli war of narratives* som är skriven 2010 av Gilbert Achar som är en libanesisk professor i utvecklingsstudier och internationella relationer vid Londons universitet. Genom Gilbert Achar analyserar boken hur araberna svarat på nazismen och dess ideologi, som sträcker sig från nazisternas tidigaste folkmord på judarna, till skapandet av Israel, förstörelsen av Palestina och fram till dagens moderna tid. Där Achar i boken gör en kritisk bedömning av det historiska och politiska sammanhanget för dessa svar. Achar erbjuder likväl också en unik kartläggning av den arabiska världen vilket gör att denna bok ger en ny grund för den arab-västliga- och arabisk-israeliska förståelsen (Achar, 2010).

Den andra boken som har använts som sekundärmaterial är *The legacy of islamic antisemitism: from sacred texts to solemn history* som är redigerad av författaren Andrew G. Bostom och utkom 2008. Boken innehåller en betydande och ordentligt sammanställd samling av vetenskapliga artiklar skrivna av olika forskare inom ämnet. De olika artiklarna i boken redogör för otvivelaktiga bevis för att en islamisk antisemitism lätt kan urskiljas och som kontinuerligt har uttryckts sedan uppkomsten av religionen islam. De vetenskapliga artiklarna påvisar likväl att Koranen i sig är en framstående källa till just antisemitism mot judar, precis som andra texter inom islam såsom Haditherna eller Sira-texterna (Bostom, 2008).

Den tredje boken som har använts som sekundärmaterial i uppsatsen är *Hakkorset och Halvmånen* som är skriven 2014 av författaren och journalisten Nichlas Sennerteg. Boken skildrar hur Mellanöstern blev en viktig tillflyktsort efter andra världskriget för både nazister, nazistiska officerare och krigsförbrytare efter krigets slut i framförallt Egypten och Syrien där det ömsesidiga målet var att utplåna staten Israel. Sennerteg har byggt upp boken från den tyska generalen och förmodade krigsförbrytaren Wilhelm Fahrmbacher som var militärrådgivare i Egypten personliga arkiv och dokument från olika underrättelsetjänster såsom CIA och DNB. Sennerteg beskriver också antisemitismens framväxt i Palestina och hur det senare fått fäste i Mellanösternregionen (Sennerteg, 2014).

De huvudsakliga artiklar som har använts i uppsatsen är först *Det islamitiska judehatet har gamla anor* som är skriven 2004 av Lisbeth Lindeborg och publicerad av Svenska Dagbladet 2004. Lisbeth Lindeborg är fil.dr. i politikvetenskap, författare och kulturskribent. Hon är verksam och arbetar i Tyskland, USA och Storbritannien, där hon forskar och skriver om allt ifrån kultur som utvecklingsfaktor, kvinnofrågor, historia, rasism och fascism, islam och islamism samt om samhälle och politik i Tyskland. Hennes artikel *Det islamitiska judehatet har gamla anor* tar sin utgångspunkt i att det islamitiska judehatet har funnits med sedan islams födelse på 600-talet och att det därmed är vilseledande att påpeka att det uppkommit en modern och ny antisemitism bland muslimer i Europa. Lindeborg skriver likväl att antisemitismen som europeisk import i Mellanöstern har en historia som sträcker sig mer än 100 år tillbaka och har sina rötter i ett betydligt äldre islamiskt judehat (Lindeborg, 2004). Den andra artikeln *Spelet kring delningen 1948* är skriven 2008 av Mats Bergquist och publicerad av Svenska Dagbladet 2008. Mats Bergquist är författare och docent i statskunskap och har förutom sina artiklar bland annat skrivit en bok om Mellanöstern vid namn *Konflikt utan ände* och han har varit ambassadör i Israel. Bergquists artikel bygger delvis på de olika synvinklar och perspektiv som den israeliska historikern Benny Morris framställer i sin bok *1948* som skildrar konflikten mellan Israel och Palestina. Artikeln lyfter fram bakgrunden till delningen av Palestina 1948, samt de aspekter som låg bakom FN-resolutionen kring händelsen, samt de krig och konflikter som skulle föregå då Israel valde att utropa sig själv som en självständig stat vilket också medfört en långvarig problematik (Bergquist, 2008).

4.3. Källkritik:

Det bör likväl belysas att alla dessa källor bör läsas med en viss källkritisk syn och inte bara godta allt som dessa olika författare skriver trots deras titlar och kunskaper. Framförallt bör det tillämpas ett källkritiskt perspektiv mot de artiklar som beskrivits ovan, eftersom att de inte är vetenskapligt granskade. Anledningen till att de har använts i denna uppsats var på grund av att de tillhandahöll den information som var nödvändig för att besvara delar av uppsatsen, då de andra källorna som undersökts saknade den information som behövdes. Det skulle också behöva påpekas att den version av Hamas stadgar som använts som primärmaterial i denna uppsats är en engelsk översatt version som utkom 1990 och är översatt av Muhammad Maqdsi. Därmed bör man vara observant vid läsning av denna då översättningen kan vara inkorrekt och därmed gör att innehållet får en annan mening och innebörd. Avslutningsvis bör det också påpekas att översättningen till engelska innehåller stav- och grammatiska fel vilket också är något som är viktigt att vara uppmärksam på.

4.4. Forskningsläge:

Det rådande forskningsläget kring antisemitism i Mellanösternområdet och då framförallt centrerat kring Israel-Palestinakonflikten har precis som det tidigare nämndes i avsnittet kring sekundärmaterial, att den forskning, undersökningar och litteratur som gjorts kring detta ämne var som intensivast mellan 1970-talet och 2010 och sedan dess har det minskat. Där fokuset har förflyttats ifrån själva konflikten och Hamas antisemitiska hållning gentemot judar och Israel till ett mer omfattande perspektiv. Den nuvarande forskningen kring antisemitism i Mellanöstern, har fått en annan utgångspunkt som behandlar hur muslimer i allmänhet ser på judar samt hur utomstående muslimer i exempelvis Sverige ser på Palestinafrågan, och hur deras antisemitism framträder. Även antisemitismen i skolor och andra statliga institutioner har blivit föremål för vidare undersökning i forskningsbaserat syfte. Det har likväl också genomförts flera intervjustudier såsom exempelvis den som Berlin social science center genomförde 2013 då invandrade muslimer i sex västeuropeiska länder har fått svara på frågor kring judehat och antisemitism. Det är där den nuvarande forskningen i dagsläget bedrivs och befinner sig. Det bör också påpekas att dessa studier inte hävdar att alla som tillhör religionen islam delar denna uppfattning, utan studierna är helt baserat på enskilda individers uppfattningar och värderingar

vilket är viktigt att förtydliga (Höjer, 2015). I nästa del kommer den metod som använts för att genomföra undersökningen i uppsatsens att presenteras.

5. Metod och teori:

5.1. Metod:

För att genomföra denna undersökning kommer en kvalitativ innehållsanalys användas för att undersöka hur antisemitismen framställs i Hamas stadgar. Sammanfattningsvis är metoden kvalitativ innehållsanalys en variant av textanalys som man kan använda för att skildra och förklara inbäddade meddelanden och andra indikationer i texter. Denna metod är passande att använda då den används i religionsvetenskapliga studier för att dels förstå uttryck kopplade till religion och dels religiösa identiteter såsom till exempel islam mot judendom i Israel – Palestinakonflikten. Metoden kan förutom det ovannämnda också vara passande att använda i undersökningar rörande religion i sociala kulturer och institutioner (Nelson, Woods Jr, 2011, s. 109). Stadgarna kommer därefter att läsas igenom utifrån en innehållsanalys och därefter undersökas utefter en diskursanalys. Främst för att försöka urskilja vilket språk som används av gruppen Hamas för att dels beskriva folkgruppen judar och dels för att urskilja vilket språk som gruppen använder för att beskriva den antisemitism som framträder hos Hamas stadgar. Kortfattat är diskursanalys en metod som granskar hur olika aspekter såsom övertygelser, kunskapssystem eller identiteter blir konstruerade i användandet av språk, och hur man gör saker med ord i olika kontexter (Hjelm, 2011, s. 134). Genom att använda dessa olika metoder i uppsatsen, ska det förhoppningsvis kunna redovisas ett resultat utifrån de frågeställningar som konstrueras och ligger till grund för själva uppsatsen. I nästa avsnitt kommer den teori som uppsatsen är förankrad i presenteras.

5.2. Teori – Social constructionism/ Social konstruktivism:

Från början av 1980-talet har det utmed historiens gång succesivt vuxit fram ett flertal varierande metoder för att kunna studera människor som sociala varelser. Dessa metoder har sorterats och kategoriserats under flera olika rubriker. Dessa brukar hamna under benämningar såsom

poststrukturalism, kritisk psykologi, diskursanalys och diskursiv psykologi för att nämna några exempel. Dessa olika metoder och tillvägagångssätt delar en gemensamhet i att de nuförtiden går under namnet social konstruktivism eller social constructionism som det kallas på engelska. Det går att betrakta social konstruktivism, som en teoretisk inriktning där det går att erhålla kritiska alternativ i olika vetenskaper men också i humaniora. I sin bok *Social constructionism* skriver författarinnan Vivien Burr att social konstruktionistiska teorier är huvudsakliga för sociologin. Vivien Burr är universitetslektor i psykologi vid University of Huddersfield och har förutom boken *Social constructionism* författat fler böcker inom psykologiämnet. Burr skriver också i *Social constructionism* att det inte finns någon form av beskrivning av social konstruktionism som skulle vara lika för alla olika författare inom ämnet. Det påpekas likväl att det inte finns en uttalad funktion för att identifiera en position som är social konstruktivistisk utan det finns flera sätt och positioner att närma sig social konstruktivismen ifrån (Burr, 2015, s. 1–5).

I sin bok *Social constructionism* skriver Burr om hur den enskilda individen ur just ett konstruktivistiskt perspektiv skapar mening i sitt vardagliga liv, i det man själv gör men också i det som andra individer gör. Det beteende som människor påvisar är en form av funktion som försöker förutsäga sociala samspel och interaktioner där Burr menar att personligheter sätter sin prägel på livet. Dessa personligheter ifrågasätts utifrån ett socialt konstruktivistiskt synsätt då det blir en fråga om den egna personligheten kan existera utan de variabler som finns i omgivningen runtomkring. De som avses med variablerna som Burr skriver om, är en individs historiska bakgrund, relationer samt den specifika kulturen som en befinner sig i. Burr vill också klargöra att tankar och språk är sådana faktorer som inte går att särskilja från varandra, och därmed inte kan framstå som separata företeelser. Det bör också tilläggas att dessa två faktorer tillhandahåller individen i fråga med kategorier som bistår med att indela de olika erfarenheter som finns hos personen och ge dem ett syfte och en mening. Till sist bör det också nämnas att språk är en aspekt som hjälper till med beskrivningen av både det egna jaget såsom i beskrivningen av andra människor och därmed att individen då blir en produkt av det språk som den använder skriver Burr (Burr, 2015, s. 31–52). Nu när metod och teoridelen av uppsatsen har gått igenom, kan det nu vara lämpligt att gå vidare till själva undersökningen av Hamas stadgar vilket är nästa avsnitt i uppsatsen.

6. Undersökning av Hamas stadgar:

Efter att ha läst igenom stadgarna utifrån en innehållsanalys och därefter undersökt dem utefter en diskursanalys går det att urskilja att en del av stadgarna kan uppfattas som antisemitiska. Det ska också undersökas i denna del hur Hamas legitimerar sin antisemitism gentemot judar som folkgrupp och hur de legitimerar sin politik mot staten Israel.

6.1. Hur framträder antisemitismen i Hamas stadgar:

Den första artikeln som kan uppfattas som antisemitisk är artikel sju i stadgarna som lyder enligt följande:

The Islamic Resistance Movement is a link in (a long) chain of the *Jihad* against the Zionist occupation, which is connected and tied with the initiation (of the *Jihad*) of the Martyr Ízz al-Din al-Qassam and his Mujahid brothers in 1936. And the chain continues on to connect and tie another episode to add to the *Jihad* of the Palestinas and the *Jihad* of the Muslim Brotherhood in the war of 1948 and the *Jihad* operation of the Muslim Brotherhood in 1968 and thereafter. Even though the episodes were few and far between, and were not continuous in *Jihad* due to the obstacles placed by those in the sphere of (influence of) the Zionist entity in the face of the *Mujahidin* [. . .] *Allah* says: The Last Hour would not come until the Muslims fight against the Jews and the Muslims would kill them, and until the Jews would hide themselves behind a stone or a tree and a stone or a tree would say: Muslim or Servant of Allah there is a Jew behind me; come and kill him; but the tree of *Gharqad* would not say it, for it is the tree of the Jews (Hamas stadgar , 1990, s. 124).

Den andra artikeln som kan uppfattas som antisemitisk är artikel 17 i stadgarna som lyder enligt följande:

The Muslim woman has a role in the battle for the liberation which is no less than the role of the man, for she is the factory of men [. . .] They also use the educational system by way of their teachers who are part of Zionist organisations-which go by different names and forms, such as (free) Masons, Rotary Clubs, intelligence networks, and other organizations. These are all centers for destruction and destroyers. Those Zionist organizations have great material resources which allow them to play a significant role in society to realize Zionist goals, and enforce the understanding that serves (the interests of) the enemy [. . .]. When the day comes and Islam has its way in directing life, it shall

eliminate those organizations which are opposed to humanity and Islam (Hamas stadgar, 1990, s. 127–128).

Den tredje artikeln som kan uppfattas som antisemitisk är artikel 20 i stadgarna som lyder enligt följande:

The Muslim society is a cooperative society [. . .] And this is the Islamic spirit that must prevail in every Muslim society. The society that opposes a vicious Nazi enemy in its behavior, which does not differentiate between men or women, elder or youth, is foremost in being adorned with this Islamic spirit. Our enemy uses the method of collective punishment, robbing people of their land and property and chasing them in their migration and places of gathering. They purposely break (bodily) bones, fire (live ammunition directly) at women, children, elders (sometimes) with a reason or without a reason, create concentration camps to place thousands (of people) in inhuman condition, not to mention the demolition of homes, orphaning of children, and issuance of tyrannical laws on thousands of youth so they spend their best years in the obscurity of prisons. The Nazism of Jews has included women and children. Terror is for everyone, they frighten people in their livelihood, take their wealth, and threaten their honor. They, with their shocking actions, treat people worse than the worst of war criminals. Deportation from one's land is a form of murder [. . .] (Hamas stadgar, 1990, s. 128–129).

Den fjärde artikeln som kan uppfattas som antisemitisk är artikel 32 i stadgarna som lyder enligt följande:

World Zionism and Imperialist powers try with audacious maneuvers and well-formulaed plans to extract the Arab nations one by one from the struggle with Zionism, so in the end it can deal singularly with the Palestinian people. It already has removed Egypt far away from the circle of struggle with the treason of "Camp David," and it is trying to extract other countries by using similar treaties in order to remove them from the circle of struggle. [. . .] Today it's Palestine and tomorrow it will be another country, and then another; the Zionist plan has no bounds, and after Palestina they wish to expand from the Nile river to the Euphrates. When they totally occupy it they will look towards another, and such is their plan in the "Protocols of the Learned Elders of Zion." Their present is the best witness o what is said. [. . .] In the circle of struggle with world Zionism, the Islamic Resistance movement considers itself the spearhead, or a step on the path; it adds its efforts to the effort of the workers in the palestinian arena. What is left is that it should be followed by steps and steps from the Arab and Islamic people, and from the Muslim organizations in the Arab and Islamic regions, because they are the people who are prepared for the forthcoming role in the battle with the Jews, the businessmen of war (Hamas stadgar, 1990, s. 132).

6.2. Hur legitimerar Hamas sin antisemitism mot judar och sin politik mot Israel?

Enligt Hamas stadgar i artikel 7, 11, 13, 15, 20, 31 och 32 kan det uppfattas som att Hamas legitimerar sin antisemitism gentemot både judar som folkgrupp, och i sin politik mot staten Israel genom följande citat:

Artikel 7:

The Islamic Resistance Movement is a link in (a long) chain of the *Jihad* against the Zionist occupation, which is connected and tied with the initiation (of the *Jihad*) of the Martyr Ízz al-Din al-Qassam and his Mujahid brothers in 1936. And the chain continues on to connect and tie another episode to add to the *Jihad* of the Palestinas and the *Jihad* of the Muslim Brotherhood in the war of 1948 and the *Jihad* operation of the Muslim Brotherhood in 1968 and thereafter. Even though the episodes were few and far between, and were not continuous in *Jihad* due to the obstacles placed by those in the sphere of (influence of) the Zionist entity in the face of the *Mujahidin* [. . .] *Allah* says: The Last Hour would not come until the Muslims fight against the Jews and the Muslims would kill them, and until the Jews would hide themselves behind a stone or a tree and a stone or a tree would say: Muslim or Servant of Allah there is a Jew behind me; come and kill him; but the tree of *Gharqad* would not say it, for it is the tree of the Jews (Hamas stadgar , 1990, s. 124).

Artikel 11:

The Islamic Resistance Movement (firmly) believes that the land of Palestine is an Islamic *Waqf* (trust) upon all Muslim generations till the day of Resurrection. It is not right to give up nor any part of it. Neither a single Arab state nor all the Arab states, neither a King nor a leader, nor all the kings or leaders, nor any organization – Palestinian or Arab – have such authority because the land of Palestine is an Islamic Trust upon all Muslim generation until the day of Resurrection. And who has the true spokespersonship for all the Muslim generations till the day of Resurrection? [. . .] Those who are on the land have the rights to the land's benefits only, and this trust is permanent as long as the heavens and the earth last. Any action taken in contradiction to the Islamic Sharía concerning Palestine is unacceptable action, to be taken back by its claimants (Hamas stadgar, 1990, s. 125).

Artikel 13:

The initiatives conflict what are called "Peaceful Solutions" and "international Conferences" to solve the Palestinian problem. As far as the ideology of the Islamic Resistance Movement is concerned, giving up any part of Palestine is like giving up part of its religion. The nationalism of the Islamic Resistance Movement is part of its religion, in that it educates its members, and they perform *Jihad* to raise the banner of Allah over their nation. [. . .] There is no solution to the Palestinian Problem except by *Jihad*. The initiatives, operations and international conferences are a waste of time and a kind of child's play. The Palestinian people are nobler than to be fiddling with their future rights, and destiny. It is mentioned in the honorable tradition (Hamas stadgar, 1990, s. 126).

Artikel 15:

When an enemy occupies some of the muslim lands, *Jihad* becomes obligatory for every Muslim. In the struggle against the Jewish occupation of Palestina, the banner of *Jihad* must be raised. [. . .] Fundamental changes must be brought about in the education system to liberate it from the effects of the ideological invasion brought at the hands of the Orientalist and Missionaries, whose attack suddenly descended on the area after Salah al-Din al-Ayubi defeated the crusaders. [. . .] We must instill in the minds of the Muslim generation that the Palestinian cause is a religious cause. It must be solved on this basis because it contains Islamic sanctuaries where Masjid al-Aqsa is tied firmly to Masjid al-Haram (in Mecca) never to be released, as long as the heavens and the earth last, by way of the night journey (Hamas stadgar, 1990, s. 126–127).

Artikel 20:

The Muslim society is a cooperative society [. . .] And this is the Islamic spirit that must prevail in every Muslim society. The society that opposes a vicious Nazi enemy in its behavior, which does not differentiate between men or women, elder or youth, is foremost in being adorned with this Islamic spirit. Our enemy uses the method of collective punishment, robbing people of their land and property and chasing them in their migration and places of gathering. They purposely break (bodily) bones, fire (live ammunition directly) at women, children, elders (sometimes) with a reason or without a reason, create concentration camps to place thousands (of people) in inhuman condition, not to mention the demolition of homes, orphaning of children, and issuance of tyrannical laws on thousands of youth so they spend their best years in the obscurity of prisons. The Nazism of Jews has included women and children. Terror is for everyone, they frighten people in their livelihood, take their wealth, and threaten their honor. They, with their shocking actions, treat people worse than

the worst of war criminals. Deportation from one's land is a form of murder [. . .] (Hamas stadgar, 1990, s. 128–129).

Artikel 31:

The Islamic Resistance Movement is a humanistic movement that takes care of human rights and follows the tolerance of Islam with respect to people of other faiths. Never does it attack any of them except those who show enmity toward it or stand in its path to stop the movement or waste its efforts. In the shadow of Islam it is possible for the followers of the three religions – Islam, Christianity and Judaism – to live in peace and harmony, and this peace and harmony is possible only under Islam: The history of the past and present is the best written witness for that. [. . .] Islam gives everyone their rights and forbids enmity over the rights of others. The Nazi Zionist efforts will not last as long as their battles (Hamas stadgar, 1990, s. 131–132).

Artikel 32:

World Zionism and Imperialist powers try with audacious maneuvers and well-formulaed plans to extract the Arab nations one by one from the struggle with Zionism, so in the end it can deal singularly with the Palestinian people. It already has removed Egypt far away from the circle of struggle with the treason of "Camp David," and it is trying to extract other countries by using similar treaties in order to remove them from the circle of struggle. [. . .] Today it's Palestine and tomorrow it will be another country, and then another; the Zionist plan has no bounds, and after Palestina they wish to expand from the Nile river to the Euphrates. When they totally occupy it they will look towards another, and such is their plan in the "Protocols of the Learned Elders of Zion." Their present is the best witness on what is said. [. . .] In the circle of struggle with world Zionism, the Islamic Resistance movement considers itself the spearhead, or a step on the path; it adds its efforts to the effort of the workers in the Palestinian arena. What is left is that it should be followed by steps and steps from the Arab and Islamic people, and from the Muslim organizations in the Arab and Islamic regions, because they are the people who are prepared for the forthcoming role in the battle with the Jews, the businessmen of war (Hamas stadgar, 1990, s. 132).

7. Analys och resultat:

Nu när själva undersökningen av Hamas stadgar är genomförd, kan det vara passande att gå vidare till nästa del där de resultat som erhållits utifrån de frågeställningar som konstruerats till denna uppsats kommer att presenteras.

7.1. Hur framträder antisemitismen i Hamas stadgar:

Efter att ha undersökt Hamas stadgar utifrån frågeställningen hur antisemitismen framträder i Hamas stadgar, finns det ett flertal aspekter som först bekräftar att gruppen är judefientlig men också aspekter som påvisar hur deras antisemitism uttrycks. I artikel sju i stadgarna påpekar Hamas att den islamska motståndsrörelsen är en del av en lång kamp av *Jihad* mot den ockupation som Hamas anser att sionisterna har gjort på Palestina från tidigt 1930-tal genom Martyr Izz al-Din al-Qassam, kriget mot Israel 1948, sexdagarskriget 1967 och som sedan fortlöpt genom historien fram till idag. Hamas hänvisar också till att *Allah* uppmanar att muslimska följare att ta upp kampen mot judarna och döda dessa om det finns möjlighet (Hamas stadgar, 1990, s. 124). I slutet av artikeln står det ”det finns en jude bakom mig, kom och döda honom” (Hamas stadgar, 1990, s. 124). Detta kan i hög grad uppfattas som antisemitisk eftersom det i hög utsträckning manar till mördande av judar.

Stadgarna belyser också i artikel 17 hur sionistiska organisationer står som fiender till mänskligheten och islam, där dessa ska förstöras och utrotas enligt Hamas. I denna artikel från stadgarna skriver Hamas också om att den muslimska kvinnan även har en betydande roll i kampen för Palestinas befrielse från judarnas ockupation. Hamas hänvisar också till att sionisterna verkar i form av olika organisationer som enbart verkar för förstörelse. Där dessa sionistorganisationer har stora materiella tillgångar för att kunna spela en betydelsefull roll i samhället, för att på det viset erhålla sina sionistiska mål. Därför måste islam när dagen kommer förgöra dessa organisationer, vilket också är ett exempel på hur antisemitismen framträder i Hamas stadgar. (Hamas stadgar, 1990, s. 127–128).

Antisemitismen hos Hamas blir också framträdande i artikel 20 där det utifrån denna artikel i stadgarna beskrivs att det muslimska samhället är ett samhälle där man hjälps åt och är en motståndare till den nazistiska fienden i form av judarna som bestraffar, stjälar mark och egendomar från både gamla som unga ibland med en anledning men också ibland utan en anledning. Hamas beskriver också att judarna spärrar in människor i koncentrationsläger, förstör hem och sätter barn i barnhem för att nämna några exempel. Hamas då måste ingripa för att stoppa detta (Hamas stadgar, 1990, s. 128–129). Hamas beskyller även judarna för att vara våldsamma enväldshärskare, som de likställer med de grymheter som nazisterna gjorde och hänvisar till att judarna gör likadant med den muslimska befolkningen, och även mot andra människor i andra länder (Hamas stadgar, 1990, s. 128–129).

Hamas antisemitism framträder likväl tydligt i artikel 32 där Hamas beskriver att den världsligt orienterade världssionismen och de judiska imperialistiska krafter som finns, verkar för att ta över nationer i Mellanöstern enligt en sionistisk konspiration. Där det just nu är Palestina och i framtiden kan det vara ett annat land eftersom denna sionistiska plan inte har några som helst gränser vilket också påvisas i *Sion vises protokoll* som Hamas hänvisar till i artikeln i stadgarna. Detta blir en anledning för Hamas att mana de arabiska och muslimska folken från de muslimska organisationerna till att ansluta sig till Hamas kamp mot judarna i Palestinaområdet. Därmed går det att konstatera att antisemitismen i Hamas stadgar framträder som tydligt våldsam, där dödande av judar kan uppfattas som det tillvägagångssätt som förespråkas för att uppnå gruppens mål.

7.2. Hur legitimerar Hamas sin antisemitism mot judar och sin politik mot Israel?

Efter undersökningen av Hamas stadgar går det att uppfatta ett flertal olika anledningar till hur Hamas legitimerar sin antisemitism gentemot judar som folkgrupp samt hur gruppen Hamas berättigar sin politik mot Israel som i många avseenden kan uppfattas som antisemitisk. I deras stadgar finns det ett flertal artiklar som kan stödja en sådan tolkning. I artikel sju i stadgarna framhäver Hamas att den islamska motståndsrörelsen är en del av en lång kamp av *Jihad* mot den ockupation som Hamas betraktar att sionisterna har gjort på Palestina från tidigt 1930-tal genom

exempelvis kriget mot Israel 1948, sexdagarskriget 1968 och som sedan fortlöpt genom historien fram till idag. Hamas skriver också att *Allah* frammanar muslimska följare att ta upp kampen mot judarna och döda dessa (Hamas stadgar, 1990, s. 124). Utifrån artikel sju som finns beskriven kan det urskiljas att Hamas främst utgår ifrån att de själva ser sig som en beskyddare av Palestina mot judarna och Israel, och en garant för att befolkningens rättigheter och hälsa. Hamas hävdar likväl att det är både deras plikt och andra muslimers plikt att genom *Jihad*, det vill säga heligt krig befria den palestinska befolkningen från de sionistiska judarna som gör intrång på deras land i form av Israel (Hamas stadgar, 1990, s. 124). Detta framkommer också i artikel 15 i stadgarna att *Jihad* blir obligatoriskt för alla muslimer när en utomstående fiende ockuperar deras muslimska territorium, vilket Hamas härleder till gällande den judiska ockupationen av Palestina. Därför måste grundläggande förändringar göras för att bekämpa ockupationen av deras rättmätiga land Palestina. Hamas påpekar också i artikeln att den Palestinska saken, också är religiös sak som måste lösas med våld om så krävs (Hamas stadgar, 1990, s. 126–127). Detta kan därför förstås som ett flertal olika faktorer och aspekter som Hamas använder för att legitimera dels sin antisemitism mot judar men dels också sin politik mot Israel.

Hamas hävdar likväl att den enda lösningen på Palestinakonflikten är *Jihad* eftersom alla fredsfördrag och fredsförhandlingar ses som mer eller mindre meningslösa och slöseri med tid vilket också beskrivs i artikel 13 i Hamas stadgar. I denna artikel skildras det att fredfulla lösningar och internationella fredsförhandlingar för att lösa konflikten är lönlösa eftersom det inte finns någon fredlig lösning förutom heligt krig, det vill säga *Jihad* mot Israel. Främst eftersom Hamas hänvisar till att ge upp Palestina vore att ge upp delar av sin religion vilket är fullständigt orimligt och otänkbart (Hamas stadgar, 1990, s. 126). Detta skildrar Hamas också innan i artikel 11 i stadgarna, där den islamitiska motståndsrörelsen uppfattar Palestina som deras rättmätiga land tills uppståndelsens dag är kommen. Därför är det inte enligt Hamas möjligt eller rätt för den delen att ge upp några som helst delar av landet. Artikeln belyser också att detta är muslimernas land och det är bara de som endast får dra nytta av det, vilket får ses som en berättigande faktor för deras antisemitism mot judarna och sin politik mot Israel (Hamas stadgar, 1990, s. 125).

Hamas proklamerar likväl i artikel 20 i sina stadgar att judarna förtrycker och tyranniskt behandlar andra människor, stjälar deras egendomar och tvångs deporterar dessa människor från deras land. Utifrån denna artikel i stadgarna beskrivs det att muslimska samhällen är samhällen där man hjälps åt och är en motståndare till den nazistiska fienden i form av judarna som bestraffar, stjälar mark och egendomar från både gamla som unga ibland med en anledning men ibland också utan en anledning. Hamas beskriver också att judarna spärrar in människor i koncentrationsläger, förstör hem och sätter barn i barnhem för att nämna några exempel och att Hamas då måste ingripa för att stoppa detta (Hamas stadgar, 1990, s. 128–129). Detta kan tolkas som att de syftar på länder i Mellanöstern, då det inte uttrycks helt klart i stadgarna. Det används som en berättigande faktor för Hamas att bedriva sin antisemitiska politik gentemot judarna och Israel (Hamas stadgar, 1990, s. 128–129).

Det blir då Hamas plikt att skydda dessa människor, stå upp för dessa människors rättigheter och se till att inget stoppar vägen för islam. Främst eftersom islam enligt Hamas är den överordnade religionen i Palestina, vilket också Hamas använder som en legitimerande faktor för deras antisemitism mot Israel och judarna (Hamas stadgar, 1990, s. 131–132). Detta finns också nedtecknat i artikel 31 i stadgarna där artikeln framställer den islamistiska motståndsrörelsen som en humanistisk rörelse som tar hand om människor och deras rättigheter och visar respekt och tolerans mot människor av annan trosåskådning så länge religionen islam är överordnad. Det framkommer även i artikeln att de inte attackerar någon, om de inte står i vägen för denna motståndsrörelse, det gäller också för de som hindrar islam från att breda ut sig. Artikeln skildrar också hur islam ger alla rättigheter och förbjuder att någon eller något står som över andra, och att sionisterna inte kommer att bestå länge i deras kamp, vilket också kan ses som en berättigande faktor för Hamas politik mot Israel och sin antisemitism mot judarna (Hamas stadgar, 1990, s. 131–132).

Sionism är också ett begrepp som är återkommande i Hamas stadgar, och som vid sidan av *Jihad* kan uppfattas som det mest centrala argumentet för att legitimera sin inställning, samt politik till Israel hos Hamas. Där de vanliga argumenten är att judarna precis som det nämndes tidigare beskylls för att vilja erhålla sionistiskt världsherravälde vilket Hamas genom sin politik måste

förhindra. Hamas anklagar också judarna för att vilja expandera och ta över länder i Mellanöstern för att dra nytta av deras resurser (Hamas stadgar, 1990, s. 132). Där det idag är Palestina som drabbas av denna judiska sionism, och nästa dag kan det vara ett annat land om Hamas inte ingriper med sitt *Jihad* och förgör Israel. Hamas hänvisar i artikel 32 i sina stadgar att detta är en verklig plan som inte har några som helst gränser och som finns nedtecknad i *Sion vises protokoll*, och därmed är något som ligger som bevis för Hamas påstående. I artikel 32 i stadgarna väljer Hamas även att påpeka de anklagelser som judarna under historiens gång beskyllts för, såsom kristusmördare, brunnsförgiftare och spridande av pesten för att nämna några exempel som skäl för att rättfärdiga deras egen politik mot Israel, där den enda utvägen är Israels förgörelse. Därmed anser sig Hamas vara berättigade till att utöva sin antisemitism gentemot judar och sin politik gentemot Israel. Då de ser sig själva som Palestinas beskyddare mot den världsliga sionismen vilket också fungerar som en legitimering för både deras antisemitism mot judar men också sin politik mot Israel (Hamas stadgar, 1990, s. 132).

8. Diskussion och slutord:

Avslutningsvis kan det konstateras att Hamas är judefientliga, och att deras antisemitism framträder som våldsam i deras stadgar. Det finns ett flertal olika skäl och påståenden som presenterats i denna uppsats, kring vad som Hamas väljer att påpeka som anledningar till varför deras antisemitism mot judar och staten Israel är berättigad. Det är egentligen inga nya påståenden som Hamas väljer att använda i sina stadgar, eftersom sionismen har varit ett utbrett faktum och argument i antisemitiska kretsar. Det gäller likaså de påståenden om att judar är tjuvaktiga, och lurar andra människor på sina ägodelar, vilket är något som också är rotat i historiens gång, och inte heller något som inte tidigare varit känt. Möjligtvis går det att likställa den antisemitism som finns hos Hamas i stora drag med den antisemitism som funnits och som finns i den europeiska kontexten. Samtidigt bör det också påpekas att det i denna uppsats kan verka som att Hamas är den felande länken i denna konflikt, men det bör också sägas att Israel också begått handlingar såsom deras ockupationer, bosättningar och övergrepp på palestinier som kan ifrågasättas.

Utifrån det rådande forskningsläget kring detta ämne, finns det också aspekter som bör belysas gällande Hamas antisemitism med utgångspunkt i det resultat erhållits. Precis som det nämndes i avsnittet kring forskningsläget tidigare, bör detta resultat som påvisar att Hamas är starkt judefientliga också ställas i relation mot vart forskningen befinner sig. Då denna konflikt blivit förflyttad från att enbart kretsa kring Israel – Palestinakonflikten till att omfatta ett bredare perspektiv. Där detta perspektiv nu utvidgats till att även bestå av spänningar mellan judar och muslimer utanför konflikten, där antisemitiska uppfattningar nu uttrycks genom enskilda muslimers uppfattningar och värderingar, vilket också forskningsläget konstaterar. Forskningen kring antisemitism i Mellanöstern visar att detta blivit ett mer globaliserat problem som inte enbart styrs av den exakta geografiska platsen. Antisemitismen är precis som i Europa också utbredd och närvarande i Mellanösternområdet där det finns undersökningar som också påpekar att antisemitismen nu även kommer från Mellanöstern (Höjer, 2015).

Ytterligare en faktor som är värd att nämna är att en av de enskilt största anledningarna, om inte den största anledningen till konflikten mellan Israel och Palestina är delningen 1948. Efter att de judiska styrkorna utropat staten Israel, vilket blev en utlösande faktor för den konflikt mellan länderna men har likväl också lett till komplikationer mellan judar och muslimer (Bergquist, 2008, s. 2–5). Det gör att det kan finnas utrymme för en legitim reflektion som kan vara intressant att ventilera och tänka kring gällande denna konflikt. Hamas uppstod som bekant som en följd effekt av att Israel ockuperat Gaza och Västbanken år 1987, och har som tidigare nämnt två mål. Sammanfattningsvis kan dessa mål beskrivas som att driva ut judarna ur de palestinska territorier som har hamnat inom Israels gränser vid bildandet 1948 och sedan utropa en islamitisk stat i hela det historiska Palestina. Hamas har då genom främst väpnade anfall på israeliska trupper och bosättare, men även attacker mot civila israeler i Israel genom självmordsattentat utförda av Izzad-Din al-Qassam-brigaderna försökt uppnå sina mål (Abu-Amr, 1993, s. 5–19). Därmed kan det bli en fråga om Hamas judehat är maskerat som kritik gentemot Israels aktioner i konflikten utifrån det historiska händelseförloppet? Det går också att reflektera kring om Hamas agenda gentemot Israel möjligtvis inte uppkommit enbart på en utbredd antisemitisk uppfattning, utan mer som en reaktion på Israel aktioner i Gaza och Västbanken?

Utgår man från teorin, social konstruktivism eller social constructionism som använts i denna uppsats är det möjligt att diskutera om Hamas enbart uppkom och existerar utifrån de variabler som finns i omgivningen runtomkring gällande konflikten med Israel såsom historisk bakgrund, relationer samt den specifika kultur som Hamas befinner sig i. Här finns det utrymme att integrera den historiska bakgrunden i Palestinaområdet med de oroligheter och våldsamerheter som inträffat i området sedan 1920-talet. Där stormuftin Haj Amin al-Husseini med sina arabiska paramilitära styrkor stod för det mesta av dessa oroligheter, samt våldsamma förföljelser mot judarna såsom en del av den rådande relationen mellan judar och Palestinier, vilket då Hamas säkerligen påverkats och präglats av vid dess bildande senare i historien. Det går även utifrån teorin social konstruktivism att härleda att Hamas grundande också speglar den specifika kultur som varit rådande i Palestina från 1920-talet, kriget 1948, sexdagarskriget 1967 och fram till 1990-talet, vilket också säkerligen varit en bidragande orsak till dess bildande. Det språk som Hamas väljer att använda i sina stadgar för att dels legitimerar sin antisemitism mot judar och Israel, men dels också för att beskriva judar, går att härleda till teorin social konstruktivism. Med utgångspunkt i denna teori är språk en aspekt som hjälper till med beskrivningen av både det egna jaget såsom i beskrivningen av andra människor och därmed att individen, då blir en produkt av det språk som den använder. Detta blir då passande att använda på Hamas som grupp eftersom deras antisemitiska språkbruk beskriver vilka de själva är, men också deras åsikter kring judarna vilket också blir en tydlig definition och beskrivning på vilka Hamas är och vilka åsikter och ståndpunkter de står för (Burr, 2015, s. 31–52).

Syftet med denna uppsats var att undersöka hur antisemitismen framträder i gruppen Hamas stadgar, samt hur gruppen legitimerar sin antisemitism gentemot både judar som folkgrupp men också i sin politik gentemot Israel, vilket har blivit besvarat.

9. Källförteckning:

Tryckta källor:

Achar, Gilbert. (2010). *The Arabs and the Holocaust: the Arab-Israeli war of narratives*. 1st U.S. ed. New York: Metropolitan Books.

Bostom, Andrew G. (red.). (2008). *The legacy of islamic antisemitism: from sacred texts to solemn history*. Amherst, N.Y.: Prometheus Books.

Sennerteg, Niclas. (2016). *Hakkorset och halvmånen: nazister i Mellanöstern*. Första pocketutgåvan. Stockholm: Natur & Kultur.

Elektroniska källor:

Bergquist, Mats. (2008). Spelet kring delningen 1948. *Svenska Dagbladet*. 14 maj. Tillgänglig på URL: <https://www.svd.se/spelet-kring-delningen-1948> [Hämtad 2018-11-28].

Burr, Vivien. (2015). *Social constructionism [Elektronisk resurs]*. 3. ed. London: Routledge

Höjer, Henrik. (2015). Antisemitism kommer nu från Mellanöstern. *Forskning & framsteg nr.4*. 17 februari. Tillgänglig på URL: <https://fof.se/tidning/2015/4/artikel/antisemitism-kommer-nu-fran-mellanostern> [Hämtad 2018-12-06].

Maqdsi, Muhammad. (1993). Charter of the Islamic Resistance Movement (Hamas) of Palestine. *Journal of Palestine Studies*, Vol. 22, No. 4. Tillgänglig på URL: <http://www.jstor.org/stable/2538093> [Hämtad 2018-12-06].

Lindeborg, Lisbeth. (2004). Det islamitiska judehatet har gamla anor. *Svenska Dagbladet*. 9 september. Senast ändrad 2 november 2007, 06.05. Tillgänglig på URL: <https://www.svd.se/det-islamistiska-judehatet-har-gamla-anor> [Hämtad 2018-11-16].

Lindeborg, Lisbeth. (2007). Hamas är arvtagare till Hitlers arabiska vänner. *Expressen*. 25 juni. Tillgänglig på URL: <https://www.expressen.se/debatt/hamas-ar-arvtagare-till-hitlers-arabiska-vanner/> [Hämtad 2018-11-10].

Stausberg, Michael & Engler, Steven (red.). (2011). *The Routledge handbook of research methods in study of religion* [Elektronisk resurs]. Abingdon, Oxon: Routledge. Tillgänglig på URL: <https://www-dawsonera-com.till.biblextern.sh.se/readonline/9780203154281> [Hämtad 2018-12-06].

Svenska kommittén mot antisemitism. (2013). Vad är antisemitism? – frågor och svar. Tillgänglig på URL: <https://skma.se/antisemitism/> [Hämtad 2018-11-10].

Världens historia. (2013). När kom judarna till Palestina? *Illustrerad Vetenskap Historia*. 29 juli. Tillgänglig på URL: <https://varldenshistoria.se/civilisationer/nar-kom-judarna-till-palestina> [Hämtad 2018-11-21].

Ziad Abu-Amr. (1993). *Hamas: A Historical and Political Background* i *Journal of Palestina Studies*. Vol. 22, No. 4. Publicerad av University of California Press på institutet för Palestinska studiers vägnar. DOI: 10.2307/2538077. Tillgänglig på URL: https://www.jstor.org/stable/2538077?seq=1#page_scan_tab_contents [Hämtad 2018-11-29].